

वन्माकालः । एवं द्वितीये मध्यमेरो कावसानमदौ ८ प-
 जानि तदा दादशभिः २६ पञ्चानि । अत्र सर्वकाः
 १।२६ चटिकाटि मध्यमेरो कालः । तोत्रमेरो काव-
 सानं १२ पञ्चाटि तदा दादशभिः १४४ पञ्चानि २०४८-
 ट्याटि एवसुत्तमोत्तमो वायुजयकलो ज्ञेयः" ४८० ।
 तत्र अपमसाधके खेटातिरिक्तकम्पाद्यभावाः । उत्तमसाधके
 वसादिगुणसम्पत्तौ कावसंकल्पाद्यपि कम्पासमोत्याना-
 दिरिति मन्त्रः" ४८० । "तदा विध्वस्तपापस्य भवेदा-
 रम्भान्भवः । चिह्नानि वागिनो देहे दृश्यन्ते नाडि-
 रुद्धितः" इत्युपक्रमे "वर्षायां भवेत् खेटाङ्गो सुतेः
 प्रथमोद्यमे । यदा संजायते खेटो भर्तुं कारये-
 तदा विभूत्या सह सिन्धु च अमजाताम्बुमांसुना ।
 अतश्चा विप्रहादयुनेदो भवति योगिनः । दृष्टता
 लघुन इहे स्थाने अमजाताम्बुमर्दनात् । कम्प्यो द्वितीये
 भवति दादुरी मध्ये ततः" । (दादुरी ददुरी मेक-
 कालेव चतुर्गुणोत्तम गतिः) । ततोऽधिततरभ्या-
 माद् गगने साधको हि सः । योगी पद्म मनस्योऽपि
 भुक्तुस्तु जय वर्तते । वायुः सृष्टिस्तदा ज्ञेया मेवार-
 ध्वलनाग्निनी" कम्पकपडनी "एवं नाड्याविच्छेद-
 चनः कालेय विंगतिम् । कम्पकान् यटि कुर्वीत नाड्यो
 रुद्धा स्वकम्पः । योऽसम्यग्दिनाकर्म नामो सविद-
 मण्डनम् । अर्धनाड्या कते कुम्पे ध्यात्वा रुध्यन्ति
 नाड्यकाः । चन्द्रेण पिप्तोषाणाभितरेषां परेषु तु
 नाड्यो रुद्धा तना भूयान्ति भमार्थेन संशयः । नाट्युत्त
 वेपुःकाग्राभारोग्यं यज्जिरीपनम् । नेमस्तुमन्त्रावदमप्र
 साटो विन्दु-ज्ञेयः । दिसप्रतिभक्त्याणां नाड्यानां मल
 गोचनम् । यद्येते धारणं वायोविकाराभाव एव च" ४८०
 मात्वाकम्पः "मात्वा मोह्य पूरे स्युचतः पटिस्तु कम्पः ।
 हाति शर्द्धं चक्रे प्रोक्ताः सात्वाकुम्पः समीरितः । सात्वा
 कुम्पो हृदयतः गोचकः संपकीर्तितः । स्वाभिधानानु-
 गच्छय ज्ञानोऽस्तमेचनः । दाहना नाभिसस्यानो
 सात्वाकुम्पः पकीर्तितः । मूलाधारे कतश्चायं कठिनी
 करणी मतः । पुनः कण्ठानुगो यश्च व्यूहः स्यात्
 न कम्पकः । त्र्यम्बकाने नियोगेन सृष्टिः परिकीर्तितः ।
 अयमागयः । प्रीत्य ये स्थानायकोक्तचिन्तनाभ्यां मतमा
 दृश्या नाद त्वं न नामाग्नानिभू मध्य कुवृद्धदृश्यगतः
 द्विनिश्चिन्नगरीरान्तर्गतद्वारेषु स्थानात् स्थानान्तर साधकेन
 कुम्पतस्य वायोर्यथानयनं स्थापनं च पुनस्ततः समीरितस्य

वायोः प्रदेशान्तरं नयनमिति चेत्तदाऽहं प्राणस्य चाननं
 कर्तव्यं गुरुपदेशेनेति सात्वाकुम्पः । अथ च हृदि
 कुम्पतात् तदूर्ध्वं रसवहाणां नाड्योनां रसगोचरं
 भवति । एवं नामो सर्वाभिरामस्तत्वात् स्रष्टुमस्यक-
 पटत्वात् अग्नय गादत्तोप्याग्निं नाड्यगतमनटाङ्कः ।
 एवं स्वाभिधाने स्थितो तस्य सौम्यापानचन्द्रपटत्वात्
 अस्तुतरसमेष्वनक्षतत्पाटिर्वागतमोऽपायद्वारा ज्ञानो भ-
 वति । कठिनीकरणं नृदुतांशधानं देहोन्मिषे" ४८० ।
 मात्वा नामम् "प्रदन्निषीक्य जातं नातिद्रुतविकल्पितम् ।
 अङ्गुलीकृतो सात्वा खेटिकाकरणाद् भवति" ।
 "सात्वा नवविधा प्रोक्ता योगिमिक्षावदगमिः । नि-
 मेषोन्मेषं सात्वा काष्ठो कच्छरोन्मितः । गोटीह-
 वत्सपानेपुत्रेष्वष्टारोन्मिताः । चतुरो रुटिमात्वाः
 सुस्तास्य संज्ञाः गनैः जनेः । देहं बाहानुसारं प्राक-
 र्योगीश्वराः पुरा । पुरकम्पकरेणैव निवर्गजमितेयः ।
 काष्ठः स सात्वाचन्द्रः स्नात् सर्वनामाः क्रमादिनाः ।
 अत्रमा इति तावत् सहामात्वाः पुरादिताः । जातुं
 प्रदन्निषीक्य विचारं खेटिकासतु । करणात् सुखं
 भावेषा मध्येषा कच्छमिरीरिता । जाम्बोः प्रद कण्ठ-
 तिनं ववागमनो वरेति" ४८० ।
 नृदृश्यस्य प्राणायामकाष्ठः "सव्याहृत सप्तपञ्चां गायत्री
 गिरसा सह । त्रिजपेदायतप्रोषः प्राणायामः स स्यते"
 गीता । अथच पापपुद्गे नृदृश्यः योगीश्वरे
 च योगिमिष काष्ठः । तादृशसुखायकं त्रिजपे पञ्चमं
 भवतीति तस्य कुम्पकाष्ठसंख्यावेदकत्वं बोध्यम् । योग-
 टीपिकायाम्" ४८० ।
 प्राणस्यरूपम् "नमस्तोन्मिषवृत्तस्य प्राणो वायुः प्रो-
 क्तितः । तच्छ्रुत्यादिन्द्रियाग्रेव विजितानि भवन्ति हि ।
 अतः प्राणमनःस्रन्द्योः सहाभावत्वात् प्राणनिपट्टे
 मनो निवृत्तते" ४८० । योगशास्त्रे "बाह्याभ्यान्तर-
 स्रन्द्वित्तो वातजोऽपि सः । न यस्य विद्यते तस्य
 दूरस्थो विकल्पयः । अयं भावः प्राणायामोपायोपे-
 तस्य इतरकादस्यः श्वासपञ्चासो भवति यथा खनन-
 क्खेटनोदितु व्याप्रयमाणस्य पर्वतमारुह्यतः शीघ्रं
 पायतो वा श्वसन्नेवो यावान् भवति न तावा । स्थितस्था-
 भीमस्य वा भवति । यथा दुष्टैः श्वेकपेता मयः स
 त्यक्त्वा कापि नीयते स च भारयनो दृढकृच्छ्रकः
 स मार्गं पुनर्धार्यति तथोन्मिषादभिरुक्ता मीयः